

هوالله

در عالم انسانی این چه قدر مدار افتخار است که در بوداپست مملکت غرب انجمنی تشکیل شود بجهت ترقی و بهبودی حال شرقیان مثل این است که مرغان چمن غرب در فکر لانه و آشیانه مرغان شرق باشد لهذا خدا را شکر میکنم که در چنین مجتمعی حاضر شدم توان وقتی معمورترین ممالک بود قطعه عظیمه‌ئی از آن حال در تحت حکومت روس است که راه‌آهن روسیا آن صحرا را دو روز و دو شب طی میکند ملاحظه کنید چه صحرائیست زمین آن در نهایت قوت هواپیش در غایت لطافت رودخانه‌های بسیار دارد زمان سابق در آن صحرا چهارده شهر بوده هر یک مثل بوداپست و پاریس از جمله شهر نصف و ترمد و نسا و ایورد و گرگان و مرو جمیع صحرایش معمور و قرا و مزارع همه آباد در عصر دوازدهم و سیزدهم مسیحی در آنجا مدنیت و علوم و صناعت و تجارت نهایت ترقی داشت مؤلفین شرق بسیاری از آنجا آمدند اما حال قاعداً صفصفا شده نه شهری نه آبادی نه سیزی نه خرمی صحرائیست که حیوانات درنده در آن منزل و موئی دارند و جمیع این خرابیها از تعصبات مذهبی و حرب و جدال سنی و شیعه واقع شده حال چه قدر جای شکر است که در این شهر انجمنی تشکیل شده برای ترقی توانیان این امر از پیش سبقت نداشته که در اروپا انجمنی برای اصلاح حال آسیا تشکیل شود این از معجزات این عصر نورانیست لذا امیدوارم موققیت تامه حاصل شود و از همت این انجمن آثار عظیمه پدید گردد تا ذکر بوداپست الی الأبد باقی ماند از بدایت تاریخ عالم تا حال آنچه سبب عمران و ترقی بوده محبت و الفت بین بشر بوده جمیع انبیا برای الفت و اتحاد ظاهر شدند جمیع کتب سماویه بجهت مودت و یگانگی نازل گشته جمیع فلاسفه خدمت بوحدت عالم انسانی نمودند ادیان الهی سبب الفت و یگانگی است زیرا اساس جمیع ادیان یکی است اساس حضرت موسی و حضرت مسیح و حضرت محمد جمیع یکیست چه که هر دینی از ادیان بدو قسم منقسم است قسمی اصل است که خدمت بعالم انسانی کند و آن فضائل عالم انسانیست معرفت الهی است فلسفه ریانیست وحدت نوع بشر است ترقیات روحانی کشف حقائق اشیاء و سعادت و محبت نوع انسان است در این قسم هیچ اختلافی نیست این منطبق دین موسی و اساس تعالیم مسیحی و اصل آئین محمدیست اما قسم ثانی که فرع است و تعلق بمعاملات دارد این فرع بحسب اقتضای زمان و مکان تغییر میکند مثلاً در زمان موسی بنی اسرائیل در صحرا محبسی نداشتند اگر جرمی واقع میشد جزا لازم بود باقتضای آن مکان برای پنج فرانک دزدی دست بریده میشد همچنین حکم تورات بود که اگر کسی چشمی را کور کند چشمش را کور کنند اگر دندانی را بشکند دندانش را بشکند حال امروز در اروپا آیا میشود برای یک میلیون دستی را ببرید چون این امور در زمان حضرت مسیح مقتضی نبود لهذا قسم ثانی تغییر یافت ده حکم قتل در تورات است آیا حال ممکن است این احکام را جاری نمود این بود که حضرت مسیح اینگونه احکام را نسخ فرمود در زمان موسی طلاق موافق بود ولی در زمان مسیح موافق نبود لهذا هر پغمبری از نبی بعد خبر داد و هر نبی بعد تصدیق پغمبر گذشته فرمود جمیع انبیا با یکدیگر صلح بودند محبت یکدیگر داشتند پس پیروان آنها چرا باید اختلاف کنند در سانفرانسیسکو در معبد یهود منطقی کردم بآنها گفتم بین شما و مسیحیان سوء تفاهم است باین سبب دوهزار سال است در زحمتید شما مسیح را دشمن موسی تصوّر میکنید با آنکه موسی دوستی بزرگتر از مسیح نداشت حضرت مسیح نام حضرت موسی را بلند نمود تورات را در جمیع عالم انتشار داد انبیای بنی اسرائیل را مشهور کرد اگر مسیح نبود تورات چگونه در اروپا منتشر میشد چگونه در امریکا نشر میافتد پس حضرت مسیح دوست حضرت موسی بود حال مسیحیان میگویند موسی نبی الله بود چه عیب دارد شما هم بگوئید مسیح کلمه الله بود تا این نزاع دوهزار ساله منتهی شود

دوهزار سال است این همه زحمت کشیدید بجهت این یک کلمه اگر همین قدر شما هم می‌گفتید مسیح کلمه الله است در نهایت راحت و الفت بودید و همچنین در قرآن حضرت مسیح را بهایت تقدیس ذکر میفرماید من تاریخ نمیگویم بلکه صریح قرآن است که مسیح کلمه الله بود و مسیح روح الله بود و مسیح از روح القدس بود یک سوره مخصوص مریم در قرآن است که میفرماید همیشه مریم در قدس الأقدس بود بعبادت اشتغال داشت از آسمان برای او مائده نازل میشد و بمجرد تولد حضرت مسیح تکلم فرمود فی الحقیقه در قرآن محامدی در باره حضرت مسیح است که در انجیل ابداً نیست پس واضح شد انبیای الهی با هم در نهایت صلح بودند و اساس ادیان الهی یکی است جمیع انبیا یکدیگر را تقدیس کردند مادام آنها چنین بودند ما چرا مخالف باشیم با آنکه اگر تحری حقيقة نمائیم می‌بینیم اساس حضرت موسی و حضرت زردهشت و حضرت مسیح و حضرت محمد جمیع اساس واحد بوده و این اختلافات از تقالید است این تقالید سبب نزاع و جدال است و علت خونریزی و قتال پس ما باید این تقالید را بزیم اساس ادیان الهی را تحری نمائیم تا متّحد شویم و این خونریزیها مبدل بالفت و محبت شود این ظلمتها بنور تبدیل گردد اسباب ممات بوسائل حیات مبدل شود و این درندگی بانسانیت و صفا تبدیل جوید چون نظر تاریخ نمائید می‌بینید در عالم انسانی چه خونها ریخته شده هر یک شیر از زمین بخون انسانی محمر گشته درندگی‌ها در عالم انسانی واقع شده که در عالم حیوانی وقوع نیافری زیرا هر حیوانی برای طعمه خود روزی یک حیوان میدارد لکن یکدفعه یک گروه حیوانی گروه دیگر را نمیکشند اموال یکدیگر را غارت نمیکنند لانه و آشیانه‌ها را خراب نمینمایند کسان و بچه‌های دیگران را اسیر نمیکنند اما یک انسان بیرحم در روزی صدهزار نفوس را قتل و غارت میکند و اسیر و ذلیل مینماید همیشه محاربات بین بشر از بدایت تاریخ تا حال یا منبعث از تعصّب دینی بوده یا منبعث از تعصّب جنسی بوده یا از تعصّب وطنی بوده یا از تعصّب سیاسی و حال آنکه جمیع این تعصّبات وهم است زیرا اساس الفت و محبت است و جمعیت بشر یک نوع و یک عائله و روی زمین یک وطن پس این محاربات و خونریزیها جمیع از تعصّب است

باری وقتی که افق شرق تاریک بود و ظلمت تعصّب و جدال جمیع ادیان و مذاهب و اقوام را احاطه نموده بود احزاب یکدیگر را ترجیس میکردند ابداً با هم معاشرت نمی‌نمودند در همچو وقتی حضرت بهاءالله مانند شمس از افق شرق طالع شد اول اعلان وحدت عالم انسانی فرمود که جمیع بشر اغناط الهی هستند و خدا شبان حقیقی است و بكل مهریان مادام او بجمیع مهریان است چرا ما نامهریان باشیم ثانی ترویج صلح عمومی فرمود و بجمیع ملوک عالم نوشت که حرب هادم بیان الهی است اگر کسی هدم بیان الهی نماید البته عندالله مسئول است ثالث دین باید سبب محبت و الفت باشد اگر دین سبب جدال و عداوت شود البته عدم آن بهتر است رابع دین باید مطابق علم و عقل سلیم باشد چه اگر مخالف باشد اوهام است زیرا علم حقیقت است اگر مسئله‌ئی از مسائل دینی مخالف علم و عقل باشد وهم است علم حقیقی نور است و مخالف آن لابد ظلمت است پس باید دین و علم و عقل مطابق باشد لهذا جمیع این تقالیدی که در دست امم است چون مخالف علم و عقل است سبب اختلاف و اوهام شده پس ما باید تحری حقیقت نمائیم بتطبیق مسائل روحانیه با علم و عقل بحقیقت هر امری بی‌بریم اگر چنین مجرما شود جمیع ادیان دین واحد شود زیرا اساس کل حقیقت است و حقیقت یکی است خامس فرمود تعصّب دینی و مذهبی و تعصّب وطی و تعصّب جنسی و تعصّب سیاسی هادم بیان انسانیست و خطاب باهل عالم فرمود که ای اهل عالم همه بار یک دارید و برگ یک شاخصار سادس بیان مساوات رجال و نساء فرمود در تورات است که خدا فرمود انسانی را خلق کنم بصورت و مثال خود و در حدیث رسول الله ص میفرماید خلق الله الآدم علی صورته مقصد از این صورت صورت رحمانیست یعنی انسان صورت رحمن است و مظہر صفات بزدان خدا حق است انسان هم حق است خدا بصیر است انسان هم بصیر است خدا سمیع است انسان هم سمیع است خدا مقتدر است انسان هم مقتدر است پس انسان آیت رحمن است صورت و مثال الهی است و این تعمیم دارد و اختصاص برجال دون نساء ندارد چه نزد خدا ذکور و انان

نیست هر کس کاملتر مقریت خواه مرد باشد خواه زن اماً تا حال زنان مثل مردان نشده‌اند اگر آن قسم تربیت شوند مثل مردان می‌شوند چون تاریخ نظر کنیم بینیم چه قدر از مشاهیر زنان بوده‌اند چه در عالم ادیان چه در عالم سیاسی در دین زنی سبب نجات و فتوحات بنی اسرائیل شد در عالم مسیحی مریم مجده‌ی سبب ثبوت حواریان گردید جمیع حواریان بعد از مسیح مضطرب شدند لکن مریم مجده‌ی مانند شیر مستقیم ماند در زمان محمد صدو زن بودند که اعلم از سائر نساء بودند و مروج شریعت اسلام گشتند پس معلوم شد زنان نیز مشاهیری دارند و در عالم سیاست البهه کیفیت زنوبیا را در پالمیر شنیده‌اید که امپراطوری المان را بزلزله درآورد هنگام حرکت تاجی بر سر نهاد لباس ارغوانی پوشید موی را پریشان نمود شمشیر را در دست گرفته چنان سرداری کرد که لشکر مخالف را تباہ ساخت آخر خود امپراطور مجبور بر آن شد که بنفسه در حرب حاضر شود مدّت دو سال پالمیر را محاصره کرد نهایت نتوانست بشجاعت غلبه کند چون آذوقه تمام شد تسليم گردید بینید چه قدر شجاع بود که در مدّت دو سال امپراطور بر او غلبه نتوانست و همچنین حکایت کلوپترا و امثال آن را شنیده‌اید در این امر بهائی نیز قرّة‌العين بود در نهایت فصاحت و بلاغت ایيات و آثار قلم او موجود است جمیع فصحای شرق او را توصیف نمودند چنان سطوتی داشت که در مباحثه با علما همیشه غالب بود جرئت مباحثه با او نداشتند چون مروج این امر بود حکومت او را حبس و اذیت نمود ولی او ابدًا ساكت نشد در حبس فریاد میزد و نفوس را هدایت میکرد عاقبت حکم بقتل او دادند او در نهایت شجاعت ابدًا فنور نیاورد در خانه والی شهر حبس بود از قضا در آنجا عروسی بود و اسباب عیش و طرب و ساز و نغمه و آواز و اكل و شرب جمیع مهیا لکن قرّة‌العين چنان زیانی گشود که جمیع اسباب عیش و عشرت را گذاردۀ دور او جمع شدند کسی اعتنای عروسی نمود و او تنها ناطق بود با آنکه شاه حکم بقتل او نمود او با آنکه در عمر خود زیست نمیکرد آنروز خود را زیست نمود همه حیران ماندند باو گفتند چه میکنی گفت عروسی من است در نهایت وقار و سکون باان با غ رفت همه میگفتند او را میکشند ولی او همان نحو فریاد میزد که آن صوت صافور که در انجیل است منم با این حالت در با غ او را شهید کرده بچاه انداختند مختصر اینست که از این تعالیم بسیار است و مقصد و اساس ادیان الهی یکیست و آن محبت و اتحاد بین نوع انسان است و همچنین فلاسفه و جمیع خیرخواهان نوع بشر مروج وحدت عالم انسانی و صلح عمومی بوده‌اند لهذا ما باید بکوشیم تا این وحدت و صلح بین عموم بشر منتشر شود

این سند از کتابخانه مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرزات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۴ زانویه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر